

طراحی فضای درمانی و اقامتی برای کودکان مبتلا به اوتیسم با توجه به شرایط محیطی مناسب برای آن ها

پژوهشگران: شمیم ناصحی، ملیکا مصطفی زاده
معلم راهنما: سرکار خانم مینا بیات

پیشنهادهای

بسیاری از کودکان دارای اوتیسم از لحاظ حسی تفاوت هایی دارند به خصوص یک یا چند حس آنها فوق العاده حساس اند. ایده ی خوب این است که از محیط حسی و چگونگی تاثیر احتمالی آنها مطلع باشیم. در سرپرستی از یک کودک اوتیسم هدف اصلی ایجاد ارتباط و تفاهم است. پیشنهاد می شود که این کودکان با افراد پرتنش و ناراحت تماس کمتری داشته باشد. این پیشنهاد ها قانون نیستند و صرفا راهنمایی ها و اصول اساسی و اولیه ای هستند که ما میتوانیم برای کودک مبتلا به اوتیسم و خانواده ی آنها اتخاذ نماییم.

تحلیل و نتایج

تاسیس فضاهای آموزشی با استفاده از علم معماری و به کار بردن صحیح روانشناسی محیطی در طراحی در کنار استفاده از ابزار آموزشی مناسب و پرسنل آموزش دیده می تواند قدم بزرگی باشد برای برگرداندن این کودکان به زندگی معمولی. از مهم ترین ویژگی های مبتلایان به این بیماری بازده گسترده علائم، نشانه ها و درمان ها می باشد. توصیه شده است در رنگ آمیزی دیوار محیط هایی که وظایف بحرانی در آن انجام می پذیرد از جمله محیط زندگی آنها رنگ زرد استفاده نشود. استفاده از سرخابی در محیط پیرامون احساسی از امنیت و اطمینان و فضا حاکم می سازد. صورتی موثرترین رنگی است که در محیط به آرام کردن و فرو نشاندن رفتارهای تهاجمی کمک می کند. رنگ سفید باعث بازتاب نور و بزرگ تر جلوه دادن فضا می شود و رنگ هایی مانند کرم و خاکستری خنثی است و برای فضا مناسب است.

مواد و روشها

مواد مورد نیاز برای ساخت ماکت: چوب پنبه، فوم برد، چسب فوم، چسب چوب، کاتر، طلق، چمن، درخت.
در طراحی سعی شده تا با توجه به نیازهای کودکان اوتیسمی و شرایطی که این کودکان در آن قرار بگیرند در نظر گرفته شده بنابراین طرح ما به صورت دو دایره که به یک نیم دایره به هم متصل می شود طراحی شده که دارای دو طبقه می باشد.
روش ساخت ما به این صورت می باشد ابتدا دایره های زیر مجتمع اصلی را روی فوم برد کشیدیم و بریدیم و چوب پنبه را به اندازه ی لازم بریدیم و یک طرف چوب پنبه را به یک طرف دایره و آن طرف چوب پنبه را به طرف دیگر دایره وصل کردیم به طوری که چوب پنبه به صورت نیم دایره در هوا معلق باشد. روی چوب پنبه را با چسب چوب پوشانیدیم و صبر کردیم تا دو ساعت که کاملا خشک شود و بعد از خشک شدن با اسپری سفید رنگش کردیم و سپس طلق ها رو به اندازه ی لازم بریدیم و به دو طرف دیگر چسبانیدیم. بعد از کامل کردن درون و مجتمع با وسایل ها مجتمع را روی فوم برد A1 چسبانیدیم و اطراف فوم برد را با مکان های که برای این کودکان مناسب است، مانند پارک، گلخانه، پارکینگ، سالن ورزش و استخر، اتاق پزشک و... قرار دادیم و چمن و تزئینات طبیعت را چسبانیدیم.

چکیده

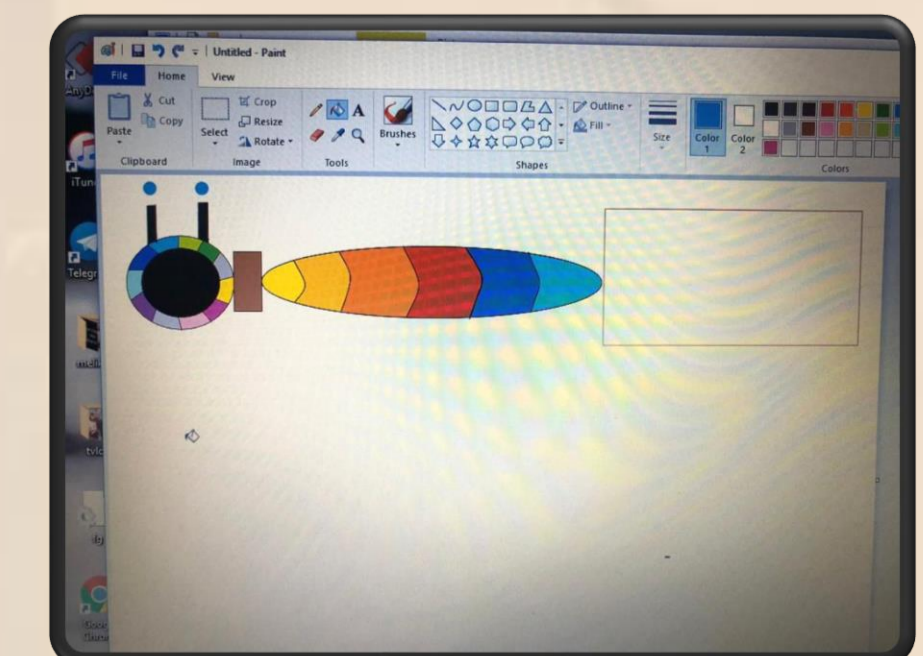
محیط به عنوان یکی از عوامل موثر برای روحیه ی انسان باید به تفاوت های افراد اهمیت دهد و پاسخگوی نیاز های متفاوت آنها باشند، بدین سان باید سعی شود محیط با نیاز های اساسی روحی انسان هماهنگ گردد. شرایط خاص کودکان اوتیسم طراحی محیطی مناسب جهت کنترل رفتار و بهبود سلامت روانی آنها را می طلبد. از آنجا که بسیاری از آموزدگان آنها دیداری هستند بنابراین استفاده از ابزار دیداری همچون رنگ در راستای ایجاد آرامش روانی حائز اهمیت است. رنگبندی و معماری داخلی محیط زندگی کودکان اوتیسم بر روحیه آرامش آن ها تاثیر دارد.

مقدمه

اوتیسم یا درخودماندگی یکی از بیماری های اختلال رشدی است که در دوران کودکی قبل از سه سالگی بروز می دهد. این بیماری با تاثیر بر روی مغز افراد مبتلا، باعث می شود این کودکان در سه حوضه تعاملات اجتماعی، ارتباط با دیگران و نداشتن ابزار های لازم برای تعاملات از جمله تماس چشمی مشکل داشته باشند.
بیماری اوتیسم در یک جلسه ی درمان قابل تشخیص نیست؛ در نگاه اول شاید کودک دچار اوتیسم، یک معلول ذهنی، دارای اختلال رفتاری یا حتی ناشنوا به نظر بیاید.
متأسفانه گاهی والدینی را میبینیم که بیماری اوتیسم فرزندشان را انکار می کنند. آنها می گویند فرزندم قدرت تکلم دارد و حتی ضریب هوشی بالایی دارد، در صورتی که کودکان اوتیسم دچار اختلال تکلم جدی هستند و در حال حاضر اوتیسم از هر ۱۵۰ نفر یک نفر را تحت تاثیر قرار می دهد.

تصاویر و نمودارها

تصاویر

منابع

ما از منابع معتبر مانند سایت های معتبر در اینترنت و همچنین تماس با مراکز درمانی که در تهران می باشد و به صورت شفاهی پرسش از پرسنل و روانشناس آن مجموعه درباره نحوه زندگی و رفتار این کودکان انجام دادیم تا با این کودکان بیشتر آشنا شویم تا بتوانیم محیط مناسب آن ها را طراحی کنیم.

- 1) right-to-childhood.com
- 2) <https://amoozak.org/content>
- 3) <https://www.arel.ir/fa/News-View-6018.html>
- 4) jfmh.mums.ac.ir/article_1024.html